

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie M. C. – prokuratora Prokuratury Okręgowej w C.,
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 18 lutego 2022 r.
oświadczenia sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha z 9 lutego 2022 r.
wskazującego okoliczność mogącą wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego
bezstronności, na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. zw. z art.
171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze,

uwzględnia wniosek sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha
przedmiocie wyłączenia go ze składu orzekającego w sprawie o sygn.
II DIZ 1/22.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby
Dyscyplinarnej z 18 stycznia 2022 r. do rozpoznania sprawy o sygn. II DIZ 1/22
wyznaczony został SSN Adama Rocha.

W dniu 9 lutego 2022 r. sędzia Sądu Najwyższego Adam Roch złożył do akt
przedmiotowej sprawy oświadczenie, w którym przedstawił istnienie okoliczności,
tego rodzaju, iż mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego
bezstronności. Sędzia Sądu Najwyższego w swoim oświadczeniu wskazał, iż w
latach 2016-18, kiedy to pełnił funkcję Zastępcy Prokuratora Regionalnego w K.
sprawował nadzór nad śledztwem Prokuratury Okręgowej w C. o sygn. V Ds [...], w
którego toku doszło do czynności procesowych, stanowiących istotę czynu
zarzucanego prokuratorowi M. C.. Podkreślił, że wydawał w szczególności

postanowienia o przedłużeniu okresu trwania śledztwa, w których odnosił się do kwestii zabezpieczenia szeregu rodzajów dokumentacji, wyrażając stanowisko co do okoliczności związanych z faktyczną i prawną oceną zdarzeń objętych przedmiotem postępowania zawisłego obecnie w Sądzie Najwyższym. Podpisał także pismo kierowane do Prokuratora Okręgowego w G., stanowiące podstawę prowadzenia przez tę jednostkę śledztwa, w oparciu o którego ustalenia wnioskodawca domaga się wyrażenia zgody na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej.

Sędzia Sądu Najwyższego Adam Roch uznał, że wyżej wymienione fakty mogą w odbiorze społecznym oraz u stron postępowania powodować uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności i w związku z powyższym, konieczne będzie wyłączenie go od udziału w sprawie, o co we wzmiankowanym oświadczeniu wnosi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie wyłączenia od rozpoznania sprawy o sygn. II DIZ 1/22 zawarte w oświadczeniu SSN Adama Rocha z 9 lutego 2022 r. jest zasadne. Instytucja wyłączenia sędziego z art. 41 § 1 k.p.k. dotyczy sytuacji, w których zaistniały okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie.

Oświadczenie sędziego o istnieniu okoliczności mogących wpłynąć na jego bezstronność, wymaganą przez prawo i uzasadniających obawę co do możliwości obiektywnego orzekania w konkretnej sprawie, obliuguje nie tylko do wnikliwego rozważenia przedstawionych przesłanek tej inicjatywy, ale w wypadku potwierdzenia ich rzeczywistego występowania powinno - co do zasady - prowadzić do uwzględnienia wniosku sędziego o wyłączenie od udziału w rozpoznawaniu sprawy, zwłaszcza gdy w odbiorze zewnętrznym może powstać wątpliwość co do istnienia kierunkowego nastawienia sędziego do stron procesowych lub uczestników postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2018 r., sygn. akt III KK 244/17, OSNKW 2018/3/26).

Nie ulega wątpliwości, że SSN Adam Roch, poprzez uprzedni udział w roli prokuratora w postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko M. C. o ten sam

czyn, o który jest objęty wnioskiem stanowiącym przedmiot sprawy o sygnaturze II DIZ 1/22, ma wyrobione stanowisko w kwestiach zasadniczych dla jego merytorycznego rozstrzygnięcia. Musiał bowiem nie tylko zapoznawać się z materiałem dowodowym, ale i kierunkami prowadzonych czynności. Pogląd na tę sprawę zatem wyrobił sobie w innych okolicznościach niż przedmiotowe postępowanie, dotyczące wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej. Istnieje zatem obiektywnie uzasadnione przypuszczenie, iż aktywne uczestniczenie w czynnościach procesowych w postępowaniu karnym siłą rzeczy mogło wywołać u aktualnego sędziego kierunkowe nastawienie do osoby objętej tym wnioskiem. Już samo prawdopodobieństwo wystąpienia takiej okoliczności samo w sobie stanowi uzasadnioną wątpliwość podważającą jego bezstronność w danej sprawie. To zaś implikuje nie tyle zasadność, ile konieczność uwzględnienia wniosku SSN Adama Rocha.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

a.s.